

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

BRITTA FRA BAKKEN

PROGRAMMER CREDITS MM.

Britta fra Bakken.

Nils Erson	Hr. Vald. Møller.
Margit, hans Kone	Fru Hildur Møller.
Gøsta, deres Søn	Hr. Em. Gregers.
Mor Martha fra Bakken	Frk. Carla Müller.
Britta, hendes Datter	Frk. Gudrun Houlberg.
Elof, Tjenestekarl hos Erson ...	Hr. Rasmus Ottlesen.
Annie, Sangerinde	Frk. Emilie Sannom.
Erik, en gammel Bonde	Hr. P. S. Andersen.

Optaget af A/S Filmsfabriken »Danmark«.

Der er stort Gilde paa Sognefoged Nils Ersons Gaard. Alle Egnens Karle og Piger er indbudne, og saa snart Gæsterne er samlede, begynder Dansen. Det ene Par efter det andet svinger sig hen over Gaardspladsens bløde Grønsvær, alt imens Nils Erson og hans Kone Margit ser til, hvorledes Ungdommen morer sig.

Saa snart Dansen er begyndt, kommer Gøsta, Sognefogedens Søn, springende. Han hilser paa Gæsterne og underholder sig med dem, imens han stadig ser sig søgende om i Kredsen. Han finder dog hurtigt den, han søger, og det viser sig at være den smukke, men fattige Husmandstøs Britta fra Bakken. Da han faar Øje paa hende, løber han straks hen mod hende, griber hende om Livet, løfter hende højt i Vejret, hvorefter de kaster sig ud i en vild Dans.

Lystigheden varer til langt ud paa Natten, og inden

19. Aug 1915.
Viktor
298

Gøsta og Britta skilles, har de tilstaaet hinanden deres Kærlighed og lovet hverandre, at de aldrig vil skilles.

Festen er forbi, og alle de glade Gæster er draget hjem. Kun én er ikke glad, Karlen Elof; thi han elsker ogsaa Britta og har nu opdaget, at han har en farlig Rival.

Fra den Dag, Gøsta og Britta har givet hinanden Trokabsløftet, er de næsten altid sammen, og de lægger ikke Skjul paa deres Følelser over for hinanden.

Sognefogeden ser med stigende Uro det lidt for gode Forhold, der bestaar mellem de Unge, og han drøfter Sagen med sin Kone, men kommer hurtigt til det Resultat, at der virkelig er Fare for, at Gøsta i sin ungdommelige Letsindighed kunde lave den frygtelige Skandale at forlove sig med en fattig Husmandstøs, ganske forglemmende, at han er Søn af den kendte og i vide Kredse agtede Sognefoged Nils Erson.

Men den kloge Mor Margit finder hurtigt paa Raad. Hun foreslaar, at de skal sende Gøsta ind til Staden, for at han kan studere og samtidig glemme Britta. Nils Erson synes glimrende om Ideen og meddeler straks Gøsta den Bestemmelse, de har taget. Gøsta er slet ikke saa begejstret som Faderen. Men hvem tør vel trodse Sognefogedens Bud? — Han tør det i hvert Fald ikke.

Britta bliver meget ulykkelig, da Gøsta fortæller, at han skal rejse. Han trøster hende, saa godt han kan, og lover at holde sit Trokabsløfte.

Da Nils Erson har faaet Sønnen vel anbragt i Staden, begravet i Bøger op over begge Øren, føler han sig beroliget ved Tanken om, at Skandalen nu er undgaaet.

Men én, der ogsaa er glad, er Elof. Han haaber sikkert nu at kunne fiske i rørt Vande.

Men den gode Mor Margit har nu forregnet sig lidt, da hun tænkte, at Gøsta saa let vilde glemme Britta. Thi Britta modtager ofte Breve fra Gøsta, hvori denne skriver, hvor meget han holder af hende, og at han glæder sig til snart at komme hjem.

En Dag faar Sognefogeden fat i et af disse Breve og viser det bestyrtet til sin Kone. Margit finder dog hurtigt paa Raad og begiver sig straks til Mor Martha paa Bakken, Brittass Moder.

Margit forlanger nu af den stakkels Kone, at hun skal sørge for, at Britta bryder enhver Forbindelse med Gøsta, og at hun i Stedet for forlover sig med Elof, som elsker hende. Hun truer med, at Martha bliver jaget fra Hus og Hjem, hvis hun ikke gør, som der bliver befaleet, og slutter med at sige: »Dette er Nils Ersons Befaling — og hvem tør

trods Sognefogedens Bud?« I Sandhed ingen tør undlade at gøre, hvad Sognefogeden forlanger — allermindst den fattige Mor Martha — og snart efter kommer Elof til Hytten med en sejrstolt Mine for at fri til Britta.

Da Gøsta har endt sine Studeringer og er kommet hjem, opsøger han straks Britta. Stor er hans Bestyrtelse, da han erfarer, hvad der er sket og ser Elof — med en overlegen og selvsikker Mine — sammen med Britta, hvem han kærtegner paa en ret udfordrende og drilagtig Maade.

Gøsta griber Elof i Kraven og kaster ham omkuld. Derefter farer han hen mod Britta, overdænger hende med haarde Ord og bebrejder hende, at hun brød sit Løfte. Britta vil søge at retfærdiggøre sig, men Gøsta slænger hende brutalt fra sig og gaar i største Ophidselse.

Efter denne Sorg og Skuffelse bryder Gøsta sig ikke mere om at være hjemme, og han rejser derfor atter til Staden for at fortsætte sine Studeringer.

Ankommen til Byen begynder Gøsta at føre et vildt og uregerligt Liv. Han søger Lindring for sin Hjertesorg ved Drik og Svir sammen med Kammeraterne, som han solder med baade Nat og Dag. Den smukke og letsindige Opvartningspige Annie deltager i Gilderne, og hun finder snart en Plads i Gøstas sønderknuste Hjerte.

Imidlertid har Nils Erson faaet Nys om det Liv, Gøsta fører, og han beslutter at tage til Byen for at se, om Rygtet taler Sandhed.

Da Sognefogeden kommer til Byen, ser han straks, at det er galt fat med Gøsta, og han indser tillige, at han forregnede sig, da han skilte Britta fra Sønnen. Han søger derfor at overtale Gøsta til at rejse med hjem. Men derom vil Gøsta ikke høre Tale, og Nils Erson maa rejse med uforrettet Sag. Da han kommer hjem, fortæller han Margit, hvorledes Sagerne staar. Den kloge Mor Margit indser hurtigt, at der kun er én, der kan faa Gøsta hjem, nemlig Britta. Hun maa bide i det sure Æble og henvende sig til Britta for at faa hende til at tage til Staden i Haab om at faa Gøsta hjem. Denne Gang gaar hun dog ikke selv til Britta, men sender Nils Erson.

Sognefogeden faar — uden synderlig Besvær — overtalt Britta til at tage til Staden for at hente Gøsta hjem, og hun begiver sig fortrostringsfuld af Sted.

Men Elof, der har opdaget, at Britta atter er ved at slippe fra ham, følger efter.

Da Britta kommer til Staden, træffer hun Gøsta i Studenterlunden ved et af sine sædvanlige Gilder. Annie staar

paa et Bord og synger for ham, mens han selv sidder hedsunken i dybe Tanker, sløvet af Vinen og omgivet af sine mer eller mindre oprømte Venner.

Britta tager Mod til sig, og da Annie gaar for at hente mere Vin, gaar hun efter hende. Da de er bleven alene, betror Britta sig til Annie og fortæller hende om sin Hjertesorg. Annie faar Medlidenhed med den smukke Pige og lover at hjælpe hende.

Hun giver hende sit eget Kostume paa, og forklædt som Opvartningspige stiger Britta op paa et Bord og begynder at synge sine Hjemlandssange.

Da Gøsta hører Sangen, vaagner han til Bevidsthed. Han stirrer frem for sig og lytter spændt. Hvor kender han denne Stemme fra? Alle Minderne kommer op i ham — Minderne fra Hjemmet og fra Han vender sig uvilkaarligt — og pludselig staar Britta for ham. Han stirrer et Øjeblik maaløs paa hende, saa rækker han Armene ud, og hun springer med et Glædesskrik ned i hans Favn.

Elof har med stigende Raseri fulgt hele Optrinet. Han hæver sin Dolk for at støde den i Britta, men Modet svigter ham, da han i det afgørende Øjeblik ser Gøstas og Brittass overstrømmende Gensynsglæde, og han lister sig ubemærket bort.

— — — —

Gøsta vender hjem sammen med Britta og modtages paa det hjerteligste af Nils Erson og Margit — som i al Stilhed maa erkende over for sig selv, at Kærligheden trodsede Sognefoged Nils Ersens Bud.

+ 1 anden

i Billetsalene

Britta fra Bakken

eller

Sognefogedsøn og Husmandsdatter.

Et Skuespil i 2 Akter fra Landsby og Storstad.

Nils Erson.....	Hr. Valdemar Møller.
Margit, hans Kone.....	Fru Hildur Møller.
Gøsta, deres Søn.....	Hr. Emanuel Gregers.
Mor Martha fra Bakken.....	Frk. Carla Müller
Britta, hendes Datter.....	Frk. Gudrun Houlberg
Elof, Tjenestekarl hos Erson.....	Hr. Rasmus Ottesen.
Annie, Sangerinde.....	Frk. Emilie Sannom.
Erik, en gammel Bonde.....	Hr. P. S. Andersen.

Der er stort Gilde paa Sognefoged Nils Ersons Gaard. Alle Egnens Karle og Piger er indbudne, og saa snart Gæsterne er samlede, begynder Dansen. Gøsta Sognefogedens Søn kommer springende. Han hilser paa Gæsterne og ser sig søgende om i Kredsen. Han finder hurtigt den, han søger, den smukke men

fattige Husmandstøs, Britta fra Bakken. Han griber hende om Livet, løfter hende højt i Vejret, hvorefter de kaster sig ud i en vild Dans

Festen er forbi, og alle de glade Gæster er draget hjem. Kun en er ikke glad, Karlen Elof; thi han elsker ogsaa Britta og har nu opdaget, at han har en farlig Rival.

Sognefogden ser med stigende Uro det lidt for gode Forhold, der bestaar mellem de Unge, og han drøfter Sagen med sin Kone, men kommer hurtigt til det Resultat, at Gøsta i sin ungdommelige Letsindighed kunde lave den frygtelige Skandale at forlove sig med en fattig Husmandstøs.

Men den kloge Mor Margit foreslaar, at de skal sende Gøsta ind til Staden, for at studere.

Britta bliver meget ulykkelig, da Gøsta fortæller, at han skal rejse. Han trøster hende, saa godt han kan, og lover at holde sit Troskabsløfte.

Da Nils Erson har faaet Sønnen vel anbragt i Staden føler han sig beroliget.

Men en der ogsaa er glad, er Elof. Han haaber sikkert nu at kunne fiske i rørt Vande.

Britta modtager ofte Brev fra Gøsta, hvori denne skriver, hvor meget han holder af hende, og at han glæder sig til snart at komme hjem.

En Dag faar Sognefogeden fat i et af disse Breve og viser det bestyrtet til sin Kone. Margit finder dog hurtigt paa Raad og begiver sig straks til Mor Martha paa Bakken, Brittas Mor.

Margit forlanger nu af den stakkels Kone, at hun skal sørge for, at Britta bryder enhver Forbindelse med Gøsta, og at hun i Stedet for forlover sig med Elof, som elsker hende. Hun truer med, at Martha bliver jaget fra Hus og Hjem, hvis hun ikke gør, som der bliver befaleet.

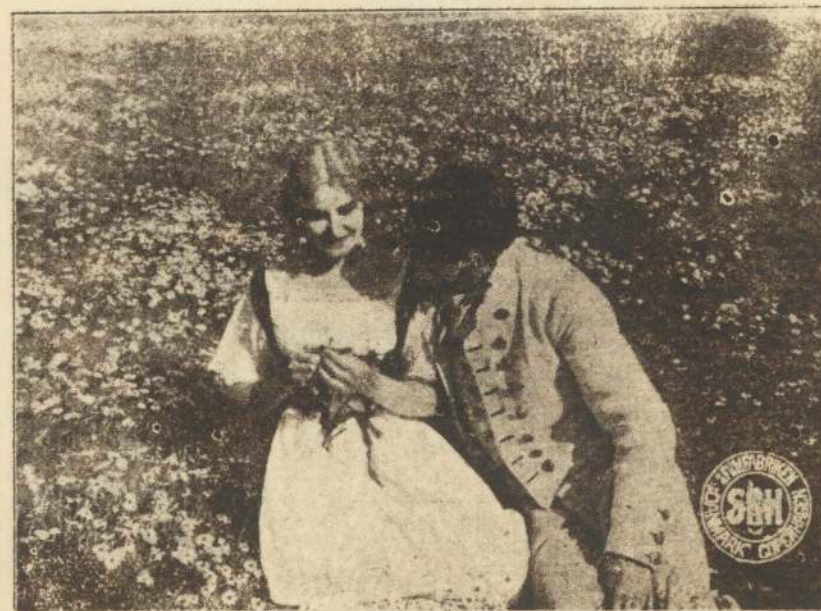
Da Gøsta har endt sine Studeringer og er kommet hjem, opsøger han straks Britta. Stor er hans Bestyrtelse, da han erfarer, hvad der er sket og ser Elof — med en overlegen og selvsikker Mine — sammen med Britta, hvem han kærtegner paa en ret udfordrende og drilagtig Maade.

Gøsta griber Elof i Kraven og kaster ham omkuld. Derefter farer han hen mod Britta, overdænger hende med haarde Ord og bebrejder hende, at hun brød sit Løfte. Britta vil søge at retfærdiggøre sig, men Gøsta slænger hende brutalt fra sig og rejser atter til Staden for at fortsætte sine Studeringer.

Ankommen til Byen begynder Gøsta at føre et vildt og uregerligt Liv. Den smukke og letsindige Opvartningspige Annie deltager i Gilderne, og hun finder snart en Plads i Gøstas sønderknuste Hjerter.

Imidlertid har Nils Erson faaet Nys om det Liv, Gøsta fører, og han beslutter at tage til Byen for at se, om Rygtet taler Sandhed.

Da Sognefogeden kommer til Byen, ser han straks, at det er galt fat med Gøsta. Han søger derfor at overtale Gøsta til at rejse med hjem. Men derom vil Gøsta ikke høre Tale, og

Niels Erson maa rejse med uforrettet Sag.

Den kloge Mor Margit indser hurtigt, at der kun er én, der kan faa Gøsta hjem, nemlig Britta. Hun maa bide i det sure Æble og henvende sig til Britta for at faa hende til at tage til Staden i Haab om at faa Gøsta hjem.

Sognefogeden faar — uden synderlig Besvær — overtalt Britta til at tage til Staden for at hente Gøsta hjem.

Men Elof, der har opdaget, at Britta atter er ved at slippe fra ham, følger efter.

Da Britta kommer til Staden, træffer hun Gøsta i Studenterlunden ved et af sine sædvanlige Gilder. Annie staar paa et Bord og synger for ham, Britta tager Mod til sig, og da Annie gaar for at hente mere Vin, betror Britta sig til hende og fortæller om sin Hjertesorg. Annie faar Medlidenhed med den smukke Pige og lover at hjælpe hende.

Hun giver hende sit eget Kostyme paa, og forklædt som Opvartningspige stiger Britta op paa Bordet og begynder at synge sine Hjemlandssange. Da Gøsta hører Sangen, vaagner han til Bevidstheden Alle Minderne kommer op i ham. — Han vender sig uvilkaarligt — og pludselig staar Britta for ham.

Han stirrer et Øjeblik maalløs paa hende, og hun springer med et Glædesskrik ned i hans Favn. Elof har fulgt hele Oprinet. Han hæver sin Dolk for at støde den i Britta, men Modet svigter ham, da han i det afgørende Øjeblik ser Gøstas og Brittass overstrømmende Gensynsglæde, og han lister sig ubemærket bort.

Gøsta vender hjem sammen med Britta og modtages paa det hjerteligste af Nils Erson og Margit.

2 Extranumre:

Postbudets Hændelser.

Vældig grinagtig.

Phønix Teatrets Krigsbilledbog.